

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Imre András ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Rácz Iván Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rácz Iván ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. május 25. napján kelt 2.G.40.091/2006/43. számú ítélete ellen az alperes által 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 120.000 (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes tagja és 2004. november 22. napjáig ügyvezetője is volt az alperesi korlátolt felelősségű társaságnak. Tagsági jogviszonya 2006. szeptember 12. napján megszűnt. A felperes még az alperesnél fennálló tagsági jogviszonya tartama alatt, 2005. december 1-én megalakította az S. Bt-t, melynek megalakulásától beltagja. Az S. Bt az alpereshez hasonló, illetve vele részben azonos tevékenységi kört folytat.

A felperes 1998. június 3. és 2005. május 31. napja között összesen 34.989.879 Ft tagi kölcsönt nyújtott az alperesnek. Az alperes 1999. június 30. napjától 2005. október 25. napjáig 28.649.879 Ft-ot visszafizetett a felperesnek. A felperes az eredetileg határozatlan időre folyósított 6.340.000 Ft összegű fennmaradó tagi kölcsön követelését 15 napra történő felmondással 2006. január 22. napjával tette lejárttá. Az alperes sem a lejáratkor, sem utóbb nem teljesített a felperesnek.

Az alperes tevékenysége során különféle megrendeléseket teljesített **/személy neve 1/** részére, ennek kapcsán **/személy neve 1/-val**, mint vevővel szemben kiállította az 1083/2002. számú számlát 2.838.528 Ft és az 1084/2002. számú számlát 2.542.982 Ft-ról, amely számlák csak részben kerültek teljesítésre. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2003. évben 800.000 Ft-ot fizetett meg **/személy neve 1/** az alperes részére, így tartozásként 2004. december 31-i fordulónappal fennmaradt 4.581.510 Ft összegű követelés, amely összeget a 2006. január 30-i egyenlegközlő kézhezvételét követően **/személy neve 1/** vitássá tett.

Az alperes eseti megrendelések alapján munkákat végzett a **/cég neve 1/**, a **/cég neve 2/** és az **/cég neve 3/** részére. A **/cég neve 2/-nek** 2005. szeptember 9-én, az **/cég neve 3/-nek** 2005. november 3-án, a **/cég neve 1/-nek** pedig 2005. december 22. napján teljesített utoljára.

A felperes a perben nem járult hozzá ahhoz, hogy az S. Bt gazdálkodására vonatkozó információk a peres eljárásban felhasználásra kerüljenek - üzleti titokra hivatkozással.

A felperes keresetében 6.340.000 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest tagi kölcsön visszafizetése jogcímén.

Az alperes a kölcsöntartozás fennállását sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem vitatta, azzal szemben azonban többirányú védekezést terjesztett elő. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a tagi kölcsöne visszakövetelésének jogáról a 2005. szeptember 8. napján megtartott taggyűlésen lemondott. Másodlagosan beszámítási igényt is előterjesztett figyelemmel arra, hogy a felperes nem számolt el a **/személy neve 1/-val**, mint vevővel szemben kiállított számlákon szereplő összegekkel, ebből adódóan 4.581.510 Ft számla követelés jelenleg is fennáll. Ezen túlmenően beszámítási igényt érvényesített azért is, mert álláspontja szerint a felperes azzal, hogy megalapította az alperessel részben azonos tevékenységet folytató S. Bt-t az alperest gazdasági, üzleti hátrányba hozta, emiatt az alperesnél bevétel kiesés jelentkezett. A kár összegét 5.021.465 Ft-ban jelölte meg. A beszámítási kérelme jogalapját egységesen a Ptk. 339. § /1/ bekezdésében jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerint marasztalta az alperest és kötelezte őt perköltség, valamint le nem rótt eljárási illeték megfizetésére is. Megállapította, hogy a felperes a Ptk. 523. § /1/ bekezdésében is szabályozott tagi kölcsönt folyósított az alperes számára. Miután vita a kereset jogalapjában és összecszerűségében nem volt, így az alperes védekezéseit vizsgálta. A 2005. november 8. napján hozott 1/2005. és 2/2005. határozatok tartalmából sem közvetlenül, sem közvetetten nem lehet arra következtetni, hogy a felperest a lemondás szándéka vezette volna, így a Ptk. 207. § /3/ bekezdésére is figyelemmel az nem állapítható meg, hogy a felperes a kölcsön visszakövetelési jogáról lemondott. A kétirányú beszámítási kifogás vonatkozásában azt vizsgálta, hogy lehet-e az alperesnek olyan lejárt és egyenmű követelése, ami a felperesi tagi kölcsön követeléssel szembe állítható. A **/személy neve 1/-val** kötött ügyletek

vonatkozásában megállapította, hogy az alperesnek állításai alátámasztására azt kellett volna megnyugtatóan bizonyítania, hogy 4.581.510 Ft pénzösszeg **/személy neve 1/** által megfizetésre került oly módon, hogy az a felperes, mint akkori ügyvezető kezébe jutott, mellyel a felperes az alperes felé nem számolt el. A peradatok csak annyit támasztanak alá, hogy **/személy neve 1/** 800.000 Ft-ot fizetett meg, amely az alpereshez került, ezen túlmenően a számlákon szereplő további 4.581.510 Ft-os követelést nem ismerte el, a számlák összegét **/személy neve 1/** vitatta. 4.581.510 Ft-ról tehát nem bizonyított, hogy ez megfizetésre került **/személy neve 1/** részéről, így annak vizsgálata sem lehetséges, hogy ez az összeg a felperes, vagy a másik ügyvezető társaság felé fennálló elszámolási kötelezettsége alapját képezte volna. Alaptalannak ítélte az S. Betéti Társaság megalapításával összefüggő kártérítési igényt is, ugyanis a gazdasági életben előadódó azon helyzet, hogy a piac adott szegmensében belül több azonos vagy hasonló tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet létezik, működik, nem jogellenes, sőt e versenyhelyzet kívánatos is. Önmagában az, hogy a felperes által létrehozott társaság a piacon az alperes versenytársaként megjelenik, nem sérti a Tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény rendelkezéseit, egyebekben pedig az alperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy a felperes magatartása idézte volna elő az alperesi rendelésállomány és ügyfélkör megszűnését. Az alperes részére korábban adott megrendelések zömében az S. Bt megalakulását és tényleges működését megelőzően megszűntek, így a felperes azzal, hogy megalakított egy másik gazdálkodó szervezetet, jogellenes károkozó magatartást nem tanúsított. Az alperes a perben nem bizonyította, hogy a felperes bármilyen jogellenes magatartást tanúsított volna, még kevésbé azt, hogy a felperesi magatartással okozati összefüggésben érte volna kár. Miután a beszámítás jogalapját az alperes nem tudta bizonyítani, így annak a felperesi magatartásnak, hogy az S. Bt üzleti adataihoz való hozzáférés nem tette lehetővé, különösebb relevanciája nem volt.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a **/személy neve 1/** által kifizetett pénzösszegek tekintetében téves tényállást állapított meg, a felmerült bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte, ugyanis a 10/A/4. sorszám alatt becsatolt okiratok elismerő nyilatkozatot tartalmaznak a felperes részéről, amely elismerést az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Ennek azért van döntő relevanciája, mert a felperesi elismerés a bizonyítási terhet megfordítja. Helyesen a felperest kellett volna felhívni annak bizonyítására, hogy a **/személy neve 1/-től** átvett pénzösszeggel az alperes felé elszámolt. Egyebekben hivatkozott arra is, hogy **/személy neve 1/** nem a számlák kiállításának jogszerűségét a számlák összegét vitatta, hanem kizárólag az egyenlegközlőben kimutatott egyenlegtartozás fennállását. Ilyen körülmények között megalapozatlan és iratellenes az az elsőfokú ítéleti megállapítás, mely szerint nem bizonyított, hogy a felpereshez került volna a **/személy neve 1/** tartozásából még fennmaradó összeg. Hivatkozott arra is, hogy a felperesi követeléssel szemben az alperes elmaradt haszon formájában jelentkező kárának megtérítésére irányuló

követelést is érvényesített beszámítási kifogás formájában. E tárgykörben az elsőfokú eljárás során előadott érveit tartotta fenn, arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az ítélethozatalnál figyelmen kívül hagyta az alperesi védekezésben előterjesztett jogi indokolást.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az alperes által sérelmezettösszepszerűség erejéig a felperes a **/személy neve 1/-**tól való pénz átvételének elismerésére vonatkozó nyilatkozatot soha nem tett. Az alperes és **/személy neve 1/** között fennálló sokéves gazdasági kapcsolat során a megrendelések egy részéről az alperes állított ki számlákat, más részéről nem. A munkák ellenértékét **/személy neve 1/** részben készpénzben, részben átutalással egyenlítette ki. A felek nem minden megrendelést és teljesítést dokumentáltak és készpénzes fizetés esetén mindkét ügyvezető kezeihez történt teljesítés **/személy neve 1/** részéről. **/személy neve 1/** a perben elismerte, hogy az 1083/2002. és az 1084/2002. számú számlákat megkapta, azokat részben ellentételezte, ugyanakkor elszámolási vita miatt a számlák egy része ma is kiegyenlíthetetlen. Az alperes által csatolt részleges füzetmásolat a 2002. szeptember 4. és 2005. szeptember 1. közötti időszakról tartalmaz bizonyos, az alperes által kiválasztott megrendeléseket és teljesítéseket, ugyanakkor a perbeli szakértői véleményben is megállapított és alpereshez ténylegesen befolyt 800.000 Ft-os teljesítést a füzet egyáltalán nem tartalmazza. Így a 10/A/4. sorszám alatti füzetmásolatot olyan okiratnak, bizonyítéknak elfogadni semmiképpen sem lehet, ami a felperesi beszámítási igényben szereplőösszepszerűséget egyértelműen alátámasztja. A másodlagos alperesi beszámítási kifogással összefüggésben arra hivatkozott, hogy olyan tilalmat egyik jogszabály sem állít fel, amely a perbeli esetre alkalmazható lenne és amelynek alapján jogellenesnek minősíthető az, hogy egy gazdasági társaság tagja hasonló tevékenységi körű új társaságot alapít. Csak annak lehet jelentősége, hogy a megrendelők mikor létesítettek az alperessel utoljára gazdasági kapcsolatot, miután azonban igazolható, hogy a gazdasági kapcsolat megszakadása az alperes és megrendelői között az S. Bt megalakulását megelőző időre esett, így a két gazdasági esemény közötti okozati összefüggés is kizárható.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint pontosítja:

Az alperes és **/személy neve 1/** közötti több éves gazdasági kapcsolatban az alperes nem minden megrendelésről állított ki számlát. Az alperes könyvelése, illetve az annak alapjául szolgáló feljegyzések, okiratok, dokumentáció nem minden tekintetben felelt meg a hatályos számviteli törvény előírásainak. A **/személy neve 1/-**val folytatott gazdasági kapcsolatban mind a felperes, mind a társaság másik ügyvezetője is vettek át pénzüsszegeket. Az alperes folyószámla kivonata **/személy neve 1/** tartozásaként 2004. december 31. napján 4.581.510 Ft egyenleget mutatott. Ezt az összeget a 2006. január 30. napjára datált „vevői egyenlegközlő”-ben közltek az adóssal, ugyanakkor **/személy neve 1/** az egyenleget nem ismerte el. Ezen összeget az alperes nyilvántartásaiból 2005. december 31. napjával „el nem ismert követelésként” kivezették.

Gf.III.30.336/2007/4. szám

Az ítélet tábla a tényállás pontosítását az elsőfokú eljárásban már rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így elsősorban **/szakértő neve/** szakértői véleménye alapján tette meg.

A fellebbezés **alaptalan.**

Figyelemmel arra, hogy a peres felek között a tagi kölcsön létrejötté, lejáratá és összegszerűsége nem volt vitás, így helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor érdemben részletesen csupán az alperes ellenkérelmében tett hivatkozásokat és többirányú beszámítási kifogását vizsgálta. A fellebbezés kizárólag a beszámítási kifogások érdemi megítélését érinti. A versenytárs megalapításával összefüggő elmaradt haszon kártérítési igény tekintetében az ítélet tábla teljes egészében osztja az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtetteket és a felperesi fellebbezési ellenkérelemben felhozott érveket. Helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy nincs olyan károkozó jogellenes felperesi magatartás, ami az alperesnek okozott volna bevétel kiesést, vagy vevőkörvesztést. Ezen részében az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét indokai alapján hagyta helyben a Pp. 254. § /3/ bekezdésére figyelemmel.

A **/személy neve 1/-**val fennálló gazdasági viszony alapján adódó elszámolási kötelezettség tekintetében az ítélet tábla álláspontja az alábbi:

Kétségtelen, hogy az elsőfokú eljárás során 10/A/4. sorszám alatt becsatolásra került egy olyan egyszerű okirat, amely tartalmáról a felperes azt elismerte, hogy vett át pénzüsszegeket **/személy neve 1/-**től, ugyanakkor ezen okirat sem szigorú számadású nyomtatványnak, sem pedig olyan teljes bizonyítóerejű magánokiratnak nem tekinthető, ami egyértelműen alátámasztaná azt is, hogy a felperes milyen összeget vett át **/személy neve 1/-**től. Az alperes könyvelése pedig kizárólag annak a 800.000 Ft-nak az átvételét támasztja alá, ami **/személy neve 1/-**től a felpereshez történő teljesítéssel az alpereshez befolyt. Miután az az elsőfokú eljárás során tisztázódott, hogy a **/személy neve 1/** és az alperes közti gazdasági kapcsolatban nem mindig a számviteli előírásoknak megfelelően történt a gazdasági események dokumentálása, így önmagában a felperes által tett „elismeréshez” az alperesi fellebbezésben állított jogi következmények nem kapcsolódhatnak. Nyomatékosan hangsúlyozza az ítélet tábla, hogy a felperes azt sohasem ismerte el, hogy **/személy neve 1/-**től 4.581.510 Ft-ot átvett, így a bizonyítási teher sem szállhatott át a felperesre tekintetben, hogy ezen összeg vonatkozásában elszámolási kötelezettségét az alperes felé teljesítette. Csupán annyiban korrigálható az elsőfokú ítélet megállapítása, hogy lehetséges, hogy a felperes a dokumentált 800.000 Ft-on felül további összegeket is átvett **/személy neve 1/-**től, azonban az egyéb perben felmerült adatok azt támasztják alá, hogy a hozzá került összegekkel a társaság felé elszámolt. Ennek alapjául az alábbi körülményeket értékelte az ítélet tábla: Gyakorlat volt az alperesnél, hogy mind a felperes, mind a másik ügyvezető is vett át összegeket és a pénzáadások dokumentálása nem minden esetben történt meg. A szakértői vélemény is alátámasztja, hogy az alperes könyvelése nem a valóságos állapotnak megfelelő volt. A **/személy neve 1/** és az alperes közötti elszámolásban voltak vitatott tételek, a 2004.

- 6 -

december 31-i 4.581.510 Ft-os „vevői tartozás” egyenleget **/személy neve 1/** soha nem ismerte el, ugyanakkor az ítélet tábla álláspontja szerint nagy jelentősége van annak a **/szakértő neve/** féle szakértői vélemény 3. oldalán tett megállapításnak is, hogy a vita keletkezését követően az alperes 2005. december 31. napjával ezen összeget könyveléséből el nem ismert követelésként kivezette. Ugyancsak nagy jelentőséget tulajdonított az ítélet tábla annak is, hogy az alperes állítása szerint is a **/személy neve 1/-**val összefüggő elszámolási igények a 2002. évet megelőzően teljesített megrendelésekkel függtek össze, ugyanakkor egészen addig, amíg a felperes a tagi kölcsön visszafizetését

teljes körűen nem igényelte az alperestől, az alperes a perbeli hivatkozásaival a **/személy neve 1/-**val kapcsolatos jogviszony tekintetében nem élt, igényt a felperessel szemben nem terjesztett elő. A fenti indokok alapján a bizonyítékok mérlegelésével az állapítható meg, hogy ha volt is további teljesítés **/személy neve 1/** részéről - az alperesi könyvelésben szereplő 800.000 Ft-on túlmenően -, a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy az melyik ügyvezető részére, milyen összegben történt, továbbá ha a felperes részére történt is további teljesítés, ez az alperesi könyvelés hiányosságai, a számlaadás alkalmankénti elmaradása és az alperesi könyvelés 2005. december 31-i bejegyzése miatt a felperes részére elszámolási kötelezettséget nem alapozhat meg. Minderre tekintettel az ítéltábla az elsődleges beszámítási kifogás tekintetében kisebb pontosítással az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a fellebbezési eljárás során is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, valamint /5/, /6/ bekezdése és 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, a felperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával arányban álló 100.000 Ft + 20 % ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból.

Szeged, 2007. szeptember 3. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Lakatos Péter sk.
táblabíró